

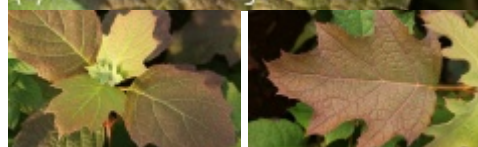
Hydrangea quercifolia 'Sike's Dwarf'

hortensja dębolistna 'Sike's Dwarf'

Synonim łaciński: *Hydrangea quercifolia* 'Sikes Dwarf'

(C) fot. Joanna i Bogdan Piech

Wartościowa odmiana, jedna z niższych wśród hortensji dębolistnych, wyselekcjonowana w latach 90. XX wieku przez Sarah Sikes z Louisiana Nurseries w Alabamie. Krzew mocny, zwarty, silnie rozkrzewiony, osiąga tylko 0,9–1,2 m wysokości i prawie 2-krotnie większą szerokość, z czasem wolno poszerza się dzięki krótkim, podziemnym pędom. Młode przyrosty są rdzawoczerwone od gęsto pokrywających je krótkich włosków. Pędy nie wymagają podpierania, a dodatkowym ich walorem jest łuszcząca się zimą papierowa, cyrkonowa kora. Liście gęsto pokrywają roślinę, są mniejsze od gatunku, długości 10–12 cm, grube, pomarszczone, głęboko 5-klapowane i brzegiem ząbkowane, z wierzchu ciemnozielone, nagie, lekko błyszczące, od spodu szarosrebrzyste od pokrywających je drobnych włosków. Jesienią bardzo dekoracyjnie przebarwiają na różne odcienie pomarańcza, czerwieni, brązu i fioleto. Kwiatostany, półokrągłe wiechy, rozwijają się od lipca do sierpnia i są nieco mniejsze niż u odmian silnie rosnących, ale większe od podobnej odmiany 'Pee Wee'. Mają 10–25 cm długości i zbudowane są głównie z niepozornych, ale bardzo licznych, gęsto upakowanych kwiatów płodnych, początkowo jasnozielonych, potem kremowobeżowych. Kwiaty sterylne są duże, okrągławe, 4-płatkowe (działki), rozrzucone luźno na obwodzie kwiatostanu i nie przykrywają kwiatów płodnych. W zależności od fazy kwitnienia zmieniają kolor od białego, przez kremowy po jasny róż, późnym latem brązowieją. Kwiatostany zdobią roślinę do zimy. Odmiana jest wytrzymała na okresową suszę i niską temperaturę (strefa 6a). Preferuje glebę żyzną, zasobną, umiarkowanie wilgotną, dobrze przepuszczalną, lekko kwaśną do obojętnej (pH 6,6–7,3). Najlepiej rośnie na stanowiskach półcienistych, osłoniętych od mroźnych wiatrów, ale toleruje też miejsca słoneczne. Nie wymaga cięcia, usuwa się jedynie stare kwiatostany po kwitnieniu lub wczesną wiosną. Mimo bardzo dobrej mrozoodporności zaleca się na zimę kopczykowanie i ściółkowanie w obrębie korzeni. Ze względu na małe wymiary nadaje się do małych ogrodów oraz do pojemników. W dużych grupach może być stosowana w parkach naturalistycznych, do barwnych zestawień kolorystycznych, sadzona w towarzystwie bylin, krzewów zimozielonych, czy w kompozycjach z japońskimi klonami.

autorzy opisu tekstowego: Hanna Grzeszczak-Nowak; Związek Szkółkarzy Polskich

pochodzenie	odkrywca, hodowca (selekcjoner): Sarah Sikes USA; wprowadzenie do handlu: Louisiana Nurseries 1990
grupa roślin	liściaste
grupa użytkowa	liściaste krzewy
forma	krzew
siła wzrostu	roślina wolnorosnąca
pokrój	drzewiasty rozłożysty
docelowa wysokość	od 1 m do 2 m
barwa liści (igieł)	ciemnozielone
zimozieloność liści (igieł)	liście opadające na zimę
rodzaj kwiatów	kwiatostan
barwa kwiatów	różowe białe kremowe
pora kwitnienia	sierpień lipiec
nasłonecznienie	stanowisko słoneczne stanowisko półcieniste
wilgotność	podłoże wilgotne podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	odczyn lekko kwaśny do obojętnego
rodzaj gleby	próchnicza przeiętna ogrodowa

	ogrody osiedlowe
	soliter (pojedynczo)
	w grupach
	suche bukiety
	pojemniki, balkony, tarasy
zastosowanie	rabaty
	kompozycje naturalistyczne (parki i ogrody)
	żywoplot
	szpaler
	zadrzewienia krajobrazowe
	parki
	ogrody przydomowe
strefa	6a

autorzy opisu tabelarycznego: Hanna Grzeszczak-Nowak; , Związek Szkółkarzy Polskich;

Producenci *Hydrangea quercifolia* 'Sike's Dwarf' w Polsce

DUET s.j., Konopka, Pełka
SZMIT Szkółka

